Najnowsze modele zimowe z WŁÓCZEK

P.D.M.

Nr. 4. Grudzień, 1936

Do naszych Szanownych Czytelniczek!

Aby dopomóc Szanownym Paniom, kupującym nasze włóczki P.D.M., w wyszukiwaniu najnowszych modeli sweterków, pulowerków, kostiumów wełnianych etc. etc., postanowiliśmy wydawać w okresie sezonowym specjalny miesięcznik, wychodzący 1-go każdego miesiąca.

W miesięcznikach naszych prezentujemy Szan. Paniom tylko najnowsze modele, które sprowadzamy każdorazowo wprost z Paryża i Wiednia. Przy modelach tych wskazujemy gatunki, z jakich mogą być wykonane, ułatwiając Szan. Paniom w ten sposób także dobieranie odpowiedniej wełny. Są to dwa główne cele, które pragniemy osiągnąć przez nasze miesięczniki.

Poza tym pragniemy jeszcze, aby wydawnictwo nasze docierało do najszerszych warstw społeczeństwa i wzbudzało wszędzie zamiłowanie do robót ręcznych. Dlatego właśnie postanowiliśmy rozsyłać je zupełnie bezpłatnie.

Żurnale nasze można otrzymać bezpłatnie we wszystkich sklepach, prowadzących nasze wełny i włóczki P.D.M. Na życzenie wysyłamy pocztą.

Prosimy Szanowne Czytelniczki o łaskawe otwarte i szczere wypowiedzenie się co do celowości tego pisma oraz o łaskawe komunikowanie nam swych cennych uwag i wskazówek, które postaramy się uwzględnić w miarę możności w dalszych numerach.

Korespondencję prosimy kierować na adres:
„Union Textile", Sp. Akc., Łódź, Piotrkowska 171.

Z poważaniem
UNION TEXTILE S. A.

Objaśnienia ogólne

Wszystkie modele należy wykonywać według załączonych wykroi. Cyfry oznaczają centymetry. Należy wyciąć z papieru formę naturalnej wielkości, dopasować do figury. Zrobić próbkę ze wskazanej wełny ściegiem podanym w opisie modelu na takich drutach (lub szydełkiem), jakimi ma być wykonana robota. Zanotować z ilu oczek wykonana próbka. Zmierzyć długość próbki centymetrem i zmierzyć szerokość wykroju. Obliczyć ile razy długość próbki mieści się w szerokości wykroju. Dowiemy się w ten sposób ile oczek należy narzucić na początku roboty. Np. jeżeli mamy próbkę z 15 oczek, długości 5 cm, to na robotę szerokości 20 cm potrzeba narzucić 60 oczek.

Fason nadajemy ujmowaniem i dodawaniem oczek na brzegach roboty. Co pewien czas przykładamy robotę do wykroju dla skontrolowania fasonu. Na wycięcie dzielimy robotę na dwie części. Po zrobieniu wszystkich części należy je wyciągnąć według fasonu papierowego i napiąć szpilkami nierdzewiejącymi. Przykryć mokrym płótnem. Zdjąć płótno jak wszystko dobrze wyschnie. Zeszyć po lewej stronie szwy ściegiem okrętkowym.

Wytłumaczenia skróceń.

ocz. — oczko	narz. — narzucić
brzeg. — brzegowe	poprz. — poprzedni
pr. — prawe	sł. — słupek
lew. — lewe	psł. — półsłupek

Krzyżyki X są znakami powtarzania, część wzoru zawartą między krzyżykami należy powtarzać aż do wyczerpania oczek na drucie.

Nr. 1. Model widoczny na okładce.

Rękawiczki z palcami.

Materiał: 15 dk wełny „Tamara" marki „P. D. M.". Druty pończosznicze.

Zaczynamy od 60 oczek, które nabieramy na jeden drut, następnie rozdzielamy oczka, przerabiając jedno oczko na pr., jedno na lewo na cztery druty, po 15 oczek na każdym drucie. Dalej robimy w koło tym samym ściegiem przerabiając piątym drutem. Po zrobieniu w ten sposób ściągacza 10—12 cm, dwa rzędy robimy cały czas na lewo, następnie rozdzielamy oczka, w ten sposób, żeby na jednym drucie mieć 12 oczek, które przeznaczamy na duży palec. Wszystkie rzędy w dalszym ciągu przerabiamy na lewo. Z prawej i lewej strony 12 oczek (czyli na początku i na końcu rzędu, gdzie znajduje się 12 oczek) dobieramy 1 oczko, czyli będziemy mieli 14 oczek. Po zrobieniu 4-ch okrążeń, (to znaczy rzędów w koło) powtarzamy takie same poszerzenie zawsze na tym samym drucie. Idąc w górę, stale co 4 rzędy powtarzamy poszerzenie, aż na drucie będą 22 oczka, dalej nie poszerzamy. Po przerobieniu 8 cm, licząc od ściągacza, nabieramy na trzy druty oczka, przeznaczone na palec (22 oczka) resztę oczek pozostawiamy, o ile mamy dosyć drutów na dwóch drutach, albo nabieramy na agrafki. Nabierane oczka na trzy druty przerabiamy na lewo, po zrobieniu 5 cm zaczynamy oczka gubić w kolejności, 4, idąc w koło, znowu 3, następnie 3 i 2, pozostałe zakończamy od razu.

Po zrobieniu palca, nabieramy na trzy druty pozostałe oczka i dobieramy na czwarty drut 10 oczek, które przeznaczamy na wskazujący palec. Po przerobieniu 5 cm zaczynamy palec wskazujący. Postępujemy jak przy robieniu palca drugiego, na trzy druty nabieramy oczka w ten sposób: pierwszy drut — 8 oczek, z części wewnętrznej rękawiczki, to znaczy tej, która przykrywa dłoń, drugi drut—8 oczek z części zewnętrznej rękawiczki, trzeci drut—dobieramy 4 oczka, mamy więc 20 oczek. Przerabiamy 7 cm i kończymy palec jak w opisie palca drugiego.

Palec środkowy. Rozdzielamy oczka na cztery druty: pierwszy drut — 8 oczek z części wewnętrznej rękawiczki, drugi drut 4 oczka z brzegu podstawy już zrobionego palca, trzeci drut — 7 oczek z części zewnętrznej rękawiczki i czwarty drut — 4 oczka dobieramy. Przerabiamy 8 cm i zakończamy jak palec poprzedni. Wszystkie palce zakończamy przez gubienie jak w opisie podanym przy pierwszym palcu.

Czwarty palec. Rozdzielamy oczka na cztery druty: pierwszy drut — 7 oczek z części wewnętrznej rękawiczki, drugi drut — 4 oczka z brzegu podstawy palca sąsiedniego, trzeci drut — 6 oczek z części zewnętrznej rękawiczki, czwarty drut — 4 oczka dobieramy. Przerabiamy 7½ cm i zakończamy.

Palec mały. Rozdzielamy oczka na trzy druty: pierwszy drut 7 oczek, drugi drut — 4 oczka z brzegu sąsiedniego palca, trzeci drut — pozostałe oczka. Przerabiamy 6½ cm i zakończamy.

Sweter narciarski.

Materiał: 40—45 dk wełny „Tamara" marki „P. D. M.". Druty Nr. 3.

Całość składa się z 5 części: przód, plecy, 2 rękawy i ściągacz przy szyi. Wszystkie części zaczynamy od dołu ściągaczem, × 2 pr., 2 lew. ×, po zrobieniu którego, na rękawach i przodzie zaczynamy wzór. Plecy wykonujemy bez wzoru ściegiem jersey, 1 rząd na pr., 1 rząd na lewo.

Opis wzoru.

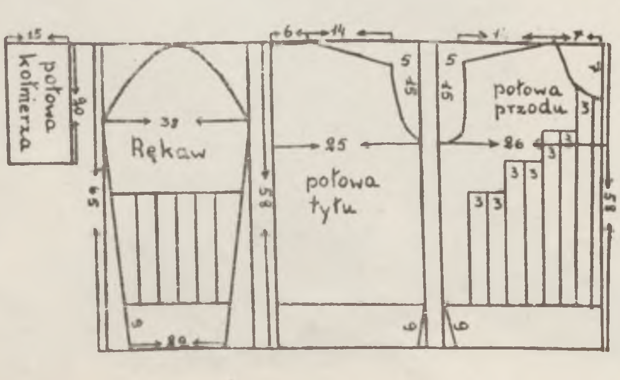
1 rząd: × 3 pr., 4 lew. ×.
2 rząd: jak widzimy pr. na pr., lewe na lewo.
3 rząd: jak rząd pierwszy.

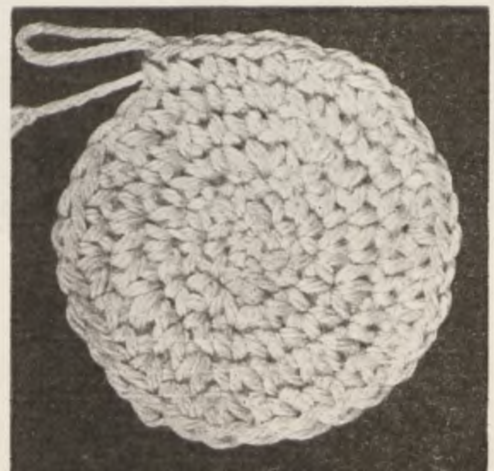
Z wzoru tego powstaną pasy, które potem ozdabiamy dwukrotnym haftem włóczką „Monika", ściegiem. Wzór pasów na rękawach kończy się linią prostą, z przodu swetra otwarty trójkąt, którego linia zaznaczona na wykroju. Ściągacz przy szyi robimy wysoki, tak, żeby połowę jego można było odłożyć i przyszywamy go przecięciem do ramienia niezeszytego, w celu zrobienia zapięcia. Obie strony ramion niezeszytych obrabiamy półsł. szydełkiem, z jednej strony przyszywamy guziki, z drugiej robimy z łańcuszka szydełkowego pętelki.

Czapeczka.

Materiał 2—3 dk wełny „Tamara" marki „P. D. M.". Szydełko Nr. 4.

Całą czapeczkę wykonujemy półsł. szydełkiem, 5 oczek łańcuszka łączymy razem otrzymamy kółeczko, na brzegu tego kółeczka zaczynamy półsł., wkłuwając 2 półsł. w to samo oczko, w ten sposób dodajemy ilość półsł. w miarę potrzeby. Po zrobieniu 2-ch okrążeń, kładziemy robotę na stole, robota (czyli powstające coraz większe koło) musi leżeć płasko, jeżeli będzie ściągać się ku górze, to znaczy, że zamało półsł. dodaliśmy, jeżeli będzie falować się brzeg, to znaczy, że za dużo dodaliśmy półsł. Trzeba więc kawałek spruć i naprawić błąd. Po zrobieniu 18 cm średnicy, wykonujemy 8—10 rzędów bez naddawania, w ostatnich kilku rzędach zmniejszamy w obwodzie o kilka półsł. w każdym rzędzie.

Nr. 2. Sweter sportowy męski.

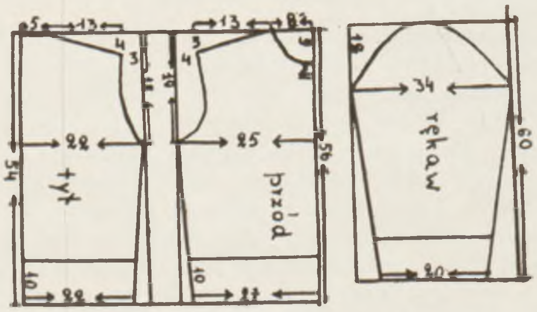
Materiał 35—40 dk wełny „Graziella“ marki „P.D.M.“.

Druty Nr. 3.

Całość składa się z 5 części: przód, tył, 2 rękawy i ściągacz przy szyi. Wszystkie części zaczynamy od dołu ściegiem (2 pr., 2 lewe) po zrobieniu, którego zaczynamy wzór podany w opisie. Ściągacz przy szyi robimy na 100 oczek, wysokości 16 cm.

Opis wzoru.

1 rząd: 1 lew., ╳ 2 pr., 4 lew. ╳.
2 i 3 rząd: jak widzimy pr. na pr., lewe na lewo.
4 rząd: 1 pr. ╳ 2 lew., 4 pr. ╳.
5 i 6 rząd: jak widzimy.
7 rząd: jak rząd pierwszy.

Wzór do modelu nr. 2.

Nr. 3. Sweter z wzorem przeciąganym.

Materiał: 45—50 dk wełny „Italana Tertia“ marki „P. D. M.“. Druty Nr. 2½.

Całość składa się z 6-ciu części: 2 części przodu, plecy, 2 rękawy i kołnierzyk. Wszystkie części oprócz kołnierzyka zaczynamy od dołu ściągaczem ╳ 2 pr., 2 lew., 2 pr., 2 lew., 2 pr., 6 lew. ╳, drugi rząd czyli lewa strona, jak widzimy, pr. na pr., lewe na lewo. Po zrobieniu odpowiedniej wysokości ściągacza, zaczynamy wzór podany w opisie. Robiąc przód, po skończeniu ściągacza, rozdzielamy robotę, to znaczy po przerobieniu połowy oczek na drucie, dołączamy drugi kłębek i dobieramy do lewej części przodu od strony zapięcia 14 oczek, które przerabiamy jako pas. Z prawej strony przodu robimy taki sam pas, na którym wyrabiamy poprzeczne dziurki.

Wzór pasa.

1 rząd: 1 lew., 1 pr., 1 lew., 1 pr., 8 lew., 1 pr., 1 lew.
2 rząd: 1 lew., 1 pr., 8 pr., 1 pr., 1 lew., 1 pr., 1 lew.
3 rząd: jak rząd pierwszy.

Kołnierzyk robimy od dołu, zaczynając 4 rzędami ściegu ryżowego (1 pr., 1 lew., ╳ wszystkie rzędy następne przeciwnie jak widzimy, oczko prawe na lewo, lewe na pr.). Dalej robimy ściegiem jersey (1 rząd na pr., 1 rząd na lewo), zostawiając po obu brzegach 4 oczka ściegu ryżowego. Gubiąc oczka na brzegach kołnierzyka, stosując się do wykroju, przesuwamy oczka ryżowe, których ilość musi być zawsze jednakowa (to znaczy 4 oczka), czyli bierzemy na ścieg ryżowy jedno oczko ściegu jersey.

Wzór swetra.

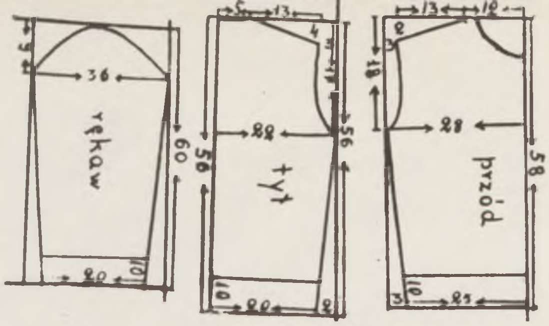
1 rząd: 4 lew. ╳ 2 pr., 2 lew., 2 pr., 2 lew., 2 pr., 8 lew. ╳.

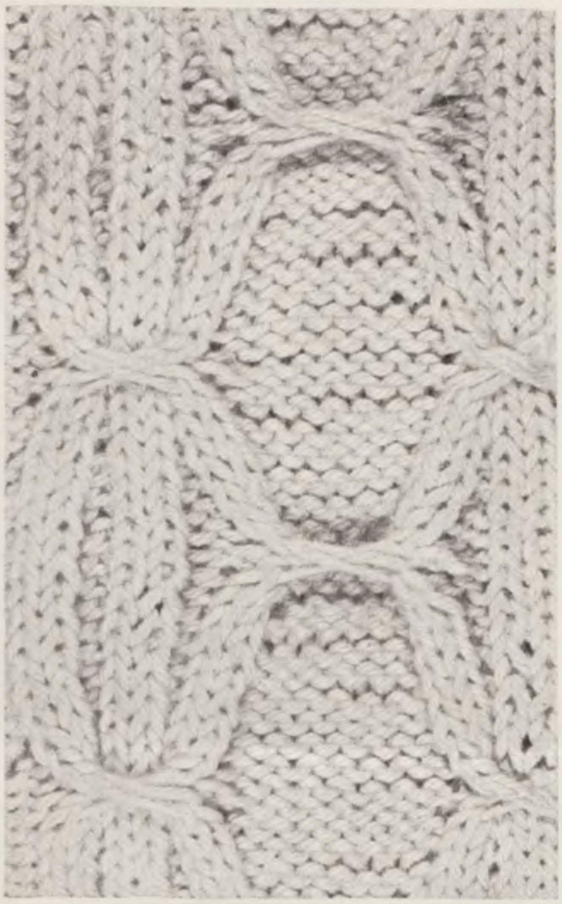
2 rząd i wszystkie parzyste jak widzimy, pr. na pr., lewe na lewo.

3, 5 i 7 rząd: jak rząd pierwszy.

9 rząd: 4 lew. 2 pr. ╳ 2 lew., 2 pr., 2 lew., 1 oczko przełożyć na pr. drut, 10 przełożyć na trzeci drut tak, żeby było przed już włożonymi oczkami, oczko przełożone na pr. drut włożyć z powrotem na lewy drut, oczka znajdujące się na trzecim drucie przerobić, 2 pr., 8 lew., 1 pr., dalej robimy na lewym drucie 1 pr. ╳.

11, 13, 15 i 17 rząd: jak rząd pierwszy.

19 rząd: 4 lew. ╳ 1 oczko przełożyć na pr. drut, 8 przełożyć na trzeci drut, trzymając go z tyłu roboty, 1 oczko z lewego drutu przełożyć na trzeci drut tak, żeby było przed już włożonymi oczkami, oczka przełożone na pr. drut włożyć z powrotem na lewy drut, oczka, które znajdują się na trzecim drucie przerobić, 2 pr., 2 lew., 2 pr., 2 lew., 1 pr. (dalej na lewym drucie) 1 pr., 8 lew.

21 rząd: jak rząd pierwszy.

Nr. 4. Sweter ciepły zapinany.

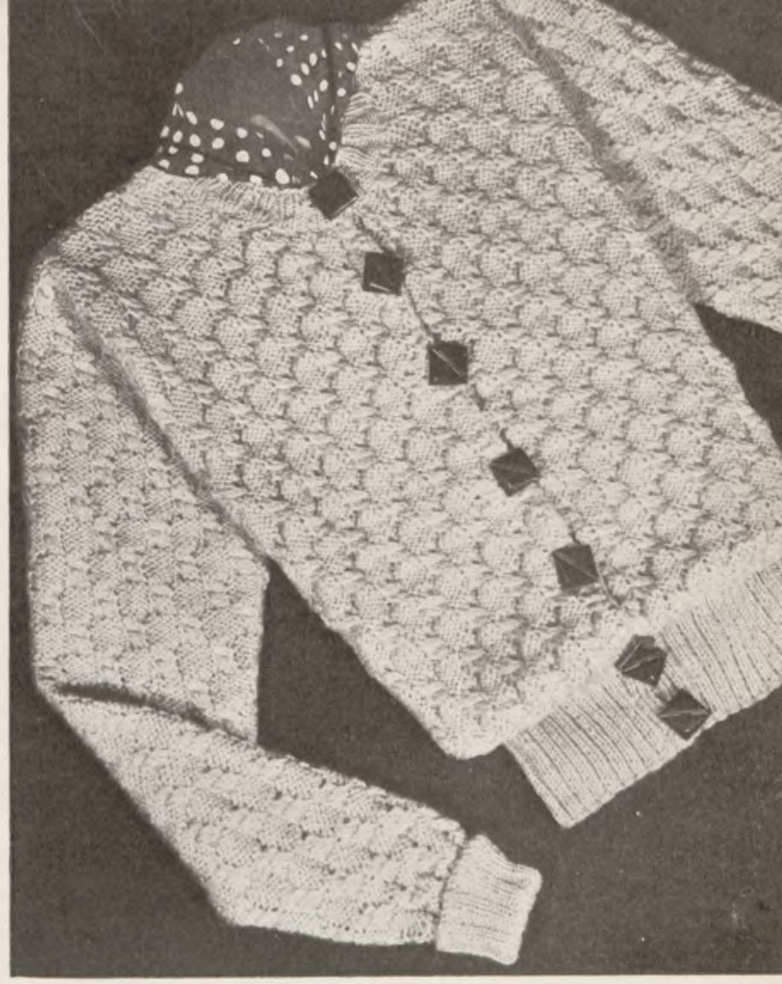
Materiał: 45—50 dk wełny „Italana Quarta" marki „P. D. M.". Druty Nr. 3.

Całość składa się z 6 części: 2 części przodu, plecy, 2 rękawy i ściągacz tworzący wykończenie przy szyi. Wszystkie części zaczynamy od dołu ściągaczem 2 pr., 2 lew., po zrobieniu którego zaczynamy wzór podany w opisie. Z prawej strony przodu od strony zapięcia należy wyrobić poprzeczne dziurki. Po zeszyciu dwóch części przodu z plecami, przyszywamy ściągacz przy szyi. Brzegi przodów od strony zapięcia wykończamy półsł. szydełkiem.

Opis wzoru.

1 rząd: ╳ 4 pr., 4 lew. ╳.

2 rząd i wszystkie parzyste jak widzimy, pr. na prawo, lewe na lewo.

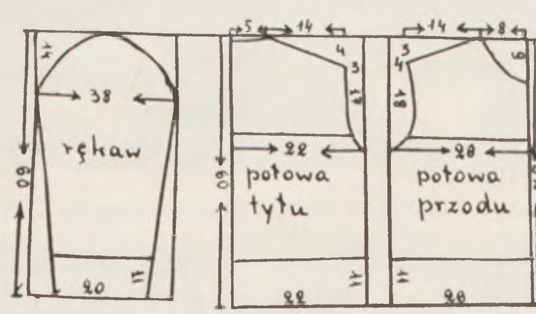
3 rząd: ╳ 2 oczka przełożyć na pr. drut, 2 oczka przełożyć na trzeci drut, trzymając go z tyłu roboty, oczka przełożone na pr. drut, włożyć z powrotem na lewy, przerobić na pr. oczko, znajdujące się na trzecim drucie, następnie przerobić 2 pr. na lewym drucie 4 pr. ╳.

5 rząd: jak rząd trzeci.

7 rząd: ╳ 4 lew., 4 pr. ╳.

9 rząd: 4 lewe, dalej jak rząd trzeci od ╳.

11 rząd: jak rząd pierwszy.

Wzór do modelu nr. 4.

Nr. 5. Bluzka.

Materiał 25—30 dk wełny „Milana" marki „P. D. M.". Druty Nr. 3.

Całość wykonana bardzo łatwym ściegiem, składa się z 6 części: 2 części przodu, plecy, 2 rękawy i kołnierzyk. Wszystkie części zaczynamy od dołu, wzorem podanym w opisie. Z prawej strony przodu od strony zapięcia, należy wyrobić poprzeczne dziurki. Brzegi 2-ch części przodu od strony zapięcia obrabiamy półsł. szydełkiem. Po zeszyciu 2-ch części przodu z plecami, robimy kołnierzyk półsł. szydełkiem. Jako ozdobę naszywamy sznur na kołnierzyk, zakończony pomponami, który związujemy na kokardę.

Opis wzoru.

1 rząd: 4 lew. × 1 pr., 9 lew. ×.

2 rząd i wszystke parzyste jak widzimy pr. na pr., lewe na lewo.

3 i 5 rząd: jak rząd pierwszy.

7 rząd: × 9 lew., 1 pr. ×.

9 i 11 rząd: jak rząd siódmy.

13 rząd: jak rząd pierwszy.

Do bluzki robimy pasek z sukna, haftujemy kolorową wełną i kapelusik w stylu tyrolskim. Wykrój na str. 8-ej.

Nr. 6. Sweter wzorem plecionkowym.

Na wykonanie swetra potrzeba 45—50 dk wełny „Espera" marki „P. D. M.". Druty Nr. 3.

Całość składa się z 7 części: 2 części przodu, plecy, 2 rękawy i 2 naramienniki. Wszystkie części zaczynamy od dołu, wzorem podanym w opisie. Robiąc prawą stronę przodu, wyrabiamy 6 dziurek w równych odstępach. Brzeg przodów od strony zapięcia i wykrój szyi obrabiamy półsł. szydełkiem. Wykrój na str. 8.

Opis wzoru.

1 rząd: cały na prawo.

2 rząd: 1 przełożyć na pr. drut, × drugie opuścić, trzecie przerobić na lewo, nie zdejmować z drutu, przerobić na lewo opuszczone oczko, wtedy zdjąć z lewego drutu oba przerobione oczka ×.

3 rząd: 1 przełożyć na pr. drut, drugie opuścić, trzecie przerobić na pr. biorąc z tyłu roboty, opuszczone przerobić na pr. biorąc z wierzchu roboty i oba przerobione zdjąć.

4 rząd: jak rząd pierwszy.

Nr. 8. Rozety do ozdoby sukni.

Materiał: 3 dk „Perlana" lub „Angolany" marki „P. D. M.". Druty Nr. 2.

Całość składa się z trzech części: pas na 10 oczek robiony ściegiem karbowanym (wszystkie rzędy na pr.), długość 50 cm. i dwie rozetki przyszyte do końców zrobionego pasa.

Rozetkę wynokujemy według podanego opisu, który polega na rozdzieleniu roboty na trzy grupy oczek. Pierwsza grupa składa się z 4-ch oczek, które przerabiamy jak wska-

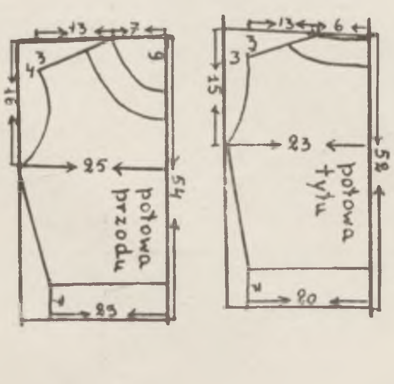

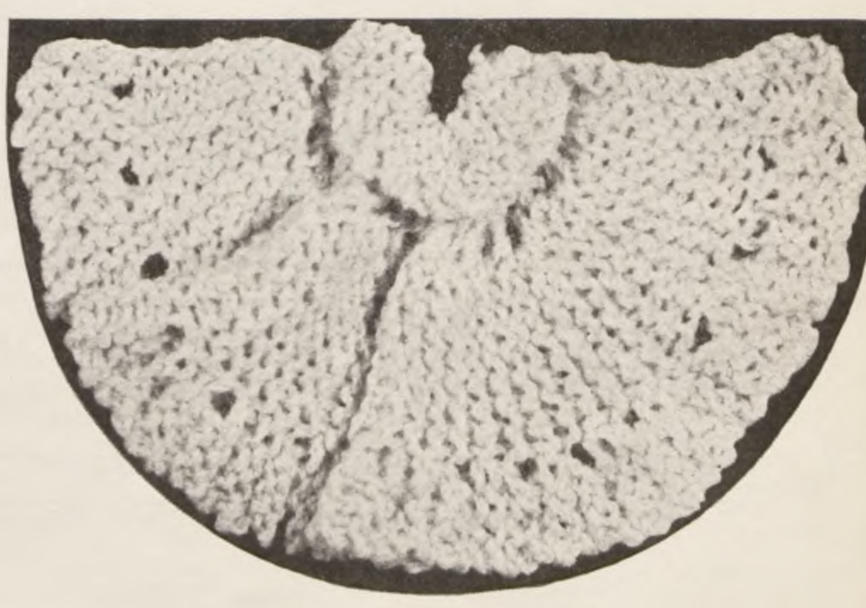
Nr. 7. Pullower męski.

Materiał: 25—30 dk wełny gatunku „Unitex" marki „P. D. M.". Druty Nr. 3.

Całość składa się z trzech części: przód, tył i ściągacz przy szyi. Przód i tył zaczynamy od dołu ściągaczem (1 pr., 1 lew.) po zrobieniu którego zaczynamy wzór × 2 pr., 3 lew. × robiąc rząd następny, przerabiamy cały rząd na lewo. Po zeszyciu przodu z plecami, wykończamy wykrój na rękawy półsł. szydełkiem i przyszywamy ściągacz.

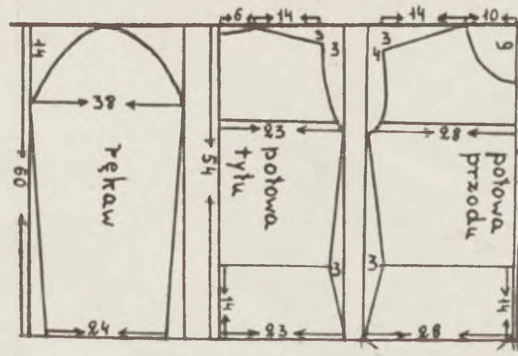

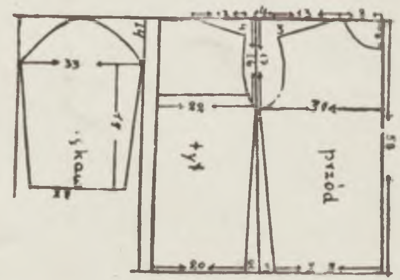
zuje opis przez 4 rzędy, pozostawiając resztę oczek na jednym drucie. W rzędzie piątym dołączamy drugą grupę oczek, czyli przerabiamy teraz cztery następne rzędy po 12 oczek. Po tym w rzędzie dziewiątym przyłączamy trzecią grupę i przerabiamy wszystkie oczka czyli 20 w dwóch rzędach. Po zrobieniu w ten sposób odpowiedniej długości pasa, środek w odległości od brzegu ½ cm marszczymy, przewlekając nitkę i przyszywamy do końca zrobionego pasa. W ten sam sposób robimy drugą rozetkę.

Opis wzoru rozetki.

1 rząd: 4 lew.
2 rząd: 4 pr.
3 rząd: 4 pr.
4 rząd: 4 lew.
5 rząd: 4 lew., 8 pr.
6 rząd: 12 pr.
7 rząd: 12 pr.
8 rząd: 8 pr., 4 lew.
9 rząd: 4 lew., 16 pr.
10 rząd: 20 pr.
11 rząd: 4 pr.
12 rząd: 4 lew.
13 rząd: 4 lew.
14 rząd: 4 pr.
15 rząd: 12 pr.
16 rząd: 8 pr., 4 lew.
17 rząd: 4 lew., 8 pr.
18 rząd: 12 pr.
19 rząd: 20 pr.
20 rząd: 16 pr., 4 lew.
21 rząd: jak rząd pierwszy.

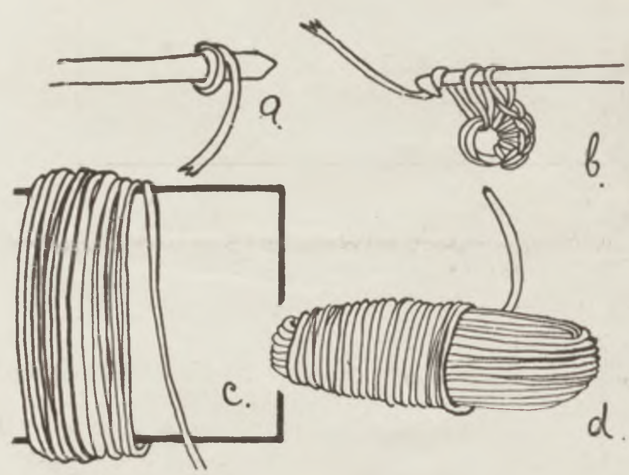

Wykrój do modelu nr. 6 i niżej wykrój do modelu nr. 5.

Nr. 9. Ozdoba na choinkę „grzybki-muchomorki".

Bierzemy czerwoną włóczkę „Monika" i robimy szydełkiem kapelusz grzyba według fig „a" i fig. „b" półsł. Jeden kapelusz robimy większy, drugi zaś o wiele mniejszy. Na kapeluszu robimy z białej włóczki grubą kanwową igłą szereg węzełków. Oba kapelusiki grzybków, dla usztywnienia, włożymy albo na odpowiedniej wielkości krążki z tektury, albo leciutko wypchamy je watą. Podług fig. „c" robimy nóżkę muchomara. Nawijamy na pasek z tektury białą włóczkę około trzydziestu razy, nawijamy lekko, aby łatwo ją było potem zsunąć z tektury. Ten motek włóczki okręcamy poprzecznie, jak nam wskazuje fig. „d" równo, kilkadziesiąt razy, jedno pasmo obok drugiego. Koniec włóczki nawlekamy na igłę i najpierw kilkoma ściegami mocujemy zakończenie nóżki, potem zaś przyszywamy ją do kapelusika muchomara. Po zrobieniu grzybków, zeszywamy jeszcze raz obie nóżki i w końcu czerwoną włóczkę przymocowujemy jako wieszak.

KĄCIK HUMORU

DOBRY GUST.

— Dlaczego Stefan zapuścił brodę?
— Bo mu teraz żona krawaty kupuje.

PRZY KASIE CYRKOWEJ.

— Proszę o pół biletu na miejsca stojące.
— A czy kawaler ma legitymację uczniowską?
— Nie, ale ja będę stał na jednej nodze.

DOBRA RADA

— Gdyby pani od razu kupiła dostateczną ilość włóczki, nie miałaby pani dzisiaj zmartwienia z niedokończonym rękawem. Brakującą ilość wełny trudno będzie teraz dokupić w tym samym odcieniu.

Wydawca: **„Union Textile"** S. A. w Częstochowie. Redaktor odpowiedzialny: **Paweł Bergman.**

Druk. Zakł. Graf. Tow. Wyd. „Bluszcz" — Warszawa, Solec 87.